

38.

**ROZPORZĄDZENIE IV
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH**

z dnia 2 grudnia 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie wymiaru samoistnego podatku komunalnego od gruntów państwowych.

Na podstawie art. 77 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) zarządza się co następuje:

§ 1. Dla wymiaru samoistnego podatku od gruntów państwowych w województwach: warszawskim, kieleckim, lubelskim, łódzkim oraz w województwie białostockim z wyjątkiem powiatów: białostockiego, bielskiego, sokólskiego, wołkowskiego i grodzieńskiego, winna nastąpić klasyfikacja tych gruntów według taryfy podatku gruntowego dworskiego z odpowiednim zastosowaniem przepisów §§ 7 i 8 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 639), zaś na obszarze wymienionych powiatów województwa białostockiego oraz na obszarze województw: nowogrodzkiego, poleskiego, wileńskiego i wołyńskiego — z odpowiednim zastosowaniem przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 77), uzupełnionego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 marca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 161).

§ 2. Klasyfikację wszystkich gruntów państwowych w powiecie dla wymiaru samoistnego podatku komunalnego przeprowadza powołana w tym celu powiatowa komisja klasyfikacyjna. W skład tej komisji wchodzi: jako przewodniczący — starosta powiatowy lub wyznaczony przezeń urzędnik starostwa, zaś jako członkowie delegaci poszczególnych urzędów względnie instytucji państwowych, zarządzających oddzielnymi jednostkami gruntów państwowych w danym powiecie, naczelnik urzędu skarbowego lub delegowany przezeń urzędnik oraz dwóch

członków sejmiku powiatowego, przez tenże sejmik wybranych.

§ 3. Do zadań powiatowej komisji klasyfikacyjnej należy:

1) zaliczenie wszystkich gruntów państwowych w obrębie powiatu do odpowiednich klas względnie grup podatkowych, przy odpowiednim zastosowaniu przepisów wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia;

2) obliczenie idealnego podatku państwowego, przypadającego łącznie od wszystkich tych gruntów państwowych w powiecie;

3) obliczenie specjalnego dodatku progresywnego od ustalonego w myśl p. 2 podatku, a to stosownie do postanowień art. 2 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 505) oraz ustalenie stosunku procentowego dodatku progresywnego do sumy idealnego podatku;

4) ustalenie maksymalnych kwot, do wysokości których — w myśl ustępu 2 art. 2 w związku z ustępem 1 art. 3 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) — wynierzać mogą samoistny podatek komunalny od znajdujących się na ich obszarze gruntów państwowych: powiatowy związek komunalny i poszczególne gminy;

5) podanie poszczególnym gminom do wiadomości maksymalnych sum samoistnego podatku komunalnego od położonych na ich obszarze gruntów państwowych oraz stosunku procentowego, w jakim w obrębie każdej takiej sumy pozostaje dodatek progresywny do podatku zasadniczego.

§ 4. Dla wykonania powyższych zadań powiatowa komisja klasyfikacyjna powoływać może potrzebnych jej rzeczoznawców.

§ 5. Urzędy względnie instytucje państwowe, zarządzające oddzielnymi jednostkami gruntów państwowych w powiecie, przedstawiają przewodniczącemu komisji klasyfikacyjnej do dnia 1 lutego 1931 r. wykaz pozostających w ich zarządzie gruntów państwowych z wyszczególnieniem ich obszaru według poszczególnych gmin, przyczem osobno powinny być wykazane grunty państwowe, pozostające w bezpośrednim zarządzie państwowym, osobno zaś grunty wdzierżawione — z podaniem nazwisk dzierżawców.

Wszelkie zmiany, mogące mieć wpływ na wymiar podatku, jakie co do gruntów państwowych zajdą po dniu 1 lutego 1931 r., powinny odnośnie urzędy względnie instytucje państwowe podawać przewodniczącemu komisji klasyfikacyjnej do wiadomości przed dniem 1 stycznia każdego roku. W razie niedotrzymania tego terminu wymiar podatku komunalnego dokonany zostanie według stanu wykazów gruntów państwowych z przed dnia 1 stycznia.

§ 6. O dniu posiedzenia komisji członkowie tej powinni być powiadomieni pisemnie przez prze-

wodniczącego przynajmniej na trzy dni przed postępowaniem; do zawiadomienia powinien być dołączony porządek dzienny posiedzenia.

§ 7. Dla prawomocności uchwał komisji konieczna jest obecność oprócz przewodniczącego, dwóch członków komisji, a to jednego delegata urzędów względnie instytucyj państwowych, zarządzających oddzielnymi jednostkami gruntów państwowych w powiecie albo delegata urzędu skarbowego i jednego członka sejmiku. Uchwały komisji zapadają większością głosów, w razie równości głosów przeważa głos przewodniczącego.

§ 8. Przeciw uchwale większości komisji pozostali jej członkowie mogą w ciągu dni 14 od dnia powzięcia uchwały wnieść sprzeciw do wojewody, który go rozstrzyga przy współudziale z głosem stanowczym wydziału wojewódzkiego, przyczem art. 51 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) na odpowiednie zastosowanie.

§ 9. Za udział w posiedzeniach należą się członkom powiatowej komisji klasyfikacyjnej diety i zwrot kosztów podróży, obliczane według przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 826), przyczem dla członków sejmiku, biorących udział w tych posiedzeniach, oblicza się powyższe należności tak, jak dla funkcjonariuszów państwowych w VII grupie uposażenia.

§ 10. Diety i koszty podróży członków powiatowej komisji klasyfikacyjnej pokrywa powiatowy związek komunalny, który również obowiązany jest dostarczyć komisji koniecznej dla jej urzędowania pomocy technicznej; wypłacone z tego tytułu sumy może następnie wydział powiatowy częściowo rozłożyć na poszczególne gminy w stosunku do sum samoistnego komunalnego podatku od gruntów państwowych, przypadających powiatowemu związkowi komunalnemu i poszczególnym gminom.

§ 11. Powiatowy związek komunalny oraz poszczególne gminy po wymiarze samoistnego podatku od gruntów państwowych, położonych na ich obszarze, rozkładają należność podatkową wraz ze stosunkową częścią specjalnego dodatku progresywnego pomiędzy poszczególne władze względnie instytucje państwowe, w których odrębnym zarządzie znajdują się obszary gruntów państwowych.

§ 12. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosują się odpowiednio również do gruntów państwowych w b. zaborze rosyjskim, położonych na obszarze gmin miejskich, a odpowiadających gruntom, wskazanym w art. 272 rosyjskiej ustawy o podatkach bezpośrednich (T. V Zb. Pr. z 1903 r. wyd. 2), z tem, że w gminach miejskich, wydzielonych z powiatowego związku komunalnego, w których jest starosta grodzki, tenże starosta przewodniczy komisji, nadto

zaś w gminach miejskich, wydzielonych z powiatowego związku komunalnego, w miejsce dwóch członków sejmiku wchodzi do komisji klasyfikacyjnej dwóch członków rady miejskiej, przez tę radę wybranych; koszty urzędowania komisji w interesie takiej gminy miejskiej pokrywa gmina ze swoich funduszy.

§ 13. Początkowe dwa ustępy § 2 i pierwszy ustęp § 3 rozporządzenia II Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 18 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 317), zmienionego częściowo rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 131, poz. 939), skreśla się.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1931 roku.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*